

care dă jucători să fie compensată printr-un joc-două amicale, cu echipa care ia jucători, (încasările revenind formației care dă dezlăgare), sau antrenorul care-l cedează pe jucător să fie — într-un fel — stimulat.

b) Dacă cineva m-ar întreba cum stau acum cu baza materială, adică cu echipamentul și materialele sportive, din capul locului i-aș răspunde: nesatisfăcător, deși magazia nu duce lipsă de nimic. Cîndat răspuns, nu-i așa? Și totuși noi cheltuiim bani degeaba, deoarece calitatea lor lasă foarte mult de dorit. E suficient să joci două meciuri cu o minge și poți s-o arunci, intrucît, de vine ovală. Ghețele au și ele o viață destul de scurtă, neîncadrîndu-se deloc în normativele de durată. Cred că F.R.F. ar trebui să insiste la fabricile respective pentru remedierea acestei situații.

am adresat antrenorilor echipelor cîte cîte cursul de perfecționare or-Răspunsurile au imbrăcat o gamă ccerului nostru pornind de la difi-ferări, insuficiența bazei materiale, materiale sportive și terminînd cu fotbalului nostru.

antrenorilor Universității Cluj, care noastre, ca și cele ale lui V. Măre-re, cu Farul. alți 12.

„TRANSFERĂRILE SĂ FIE FĂCUTE PRIN ÎNȚELEGERE ÎNTRE CLUBURI”

ȘTEFAN COVACI (Steaua)

„Probleme de rezolvat în fotbalul nostru sînt destule. Vreau să amintesc doar cîteva. Astfel, sînt pentru accep-tarea transferărilor de jos în sus, dar prin înțelegere între cluburi (dezlega-re și acordul clubului). Acolo unde sînt mai mulți jucători pe un singur post, să poată fi împrumutați pe termen de 1-2 ani altor echipe. Pentru a stimula cluburile mai mici în creșterea și pro-movarea cadrelor proprii, în schimbul jucătorilor cedați, cluburile divizionare să acorde acestora echipament sportiv sub formă de premii și să desfășoare meciuri amicale, iar drepturile bănești să revină echipei care a oferit jucăto-rul. La clubul Steaua noi tindem, în orice caz, pentru promovarea elemente-lor proprii, aceasta făcîndu-se bineîn-țeles, cu chibzuință.

Consider, apoi, că, pentru a ne apro-pia cit de cit de organizarea marilor cluburi, trebuie ca toate echipele de divizia A să fie dotate cu echipament de cea mai bună calitate. Mă refer la ghețe cu talpă de material plastic (care nu absoarbe apa) și cu cramioane de-tașabile (care pot fi schimbate imediat) în funcție de starea terenului. De ase-menea, se impune achiziționarea de

tat de multe ori. Din fericire, ele s-au rezolvat întotdeauna chiar dacă uneori cu întârziere. Dar cea mai mare lipsă este aceea a unui sta-dion corespunzător din toate punc-tele de vedere. Dificultăți, de alt ordin însă, sînt și cele privind lotul de jucători care, la ora actuală, este insuficient ca valoare. Ne vom stră-dui însă ca această valoare a fot-baliștilor mineri să crească în acest an și Jiul, mergînd pe linia arătată în ultimii doi ani, să dovedească o valoare ridicată.

Cam acestea ar fi cele mai mari greutăți pe care le întîmpinăm noi. Există însă și altele, de ordin gene-ral, remarcate — nici nu se putea altfel — de ceilalți colegi antrenori. Mă refer în primul rînd la actualul regulament de transferări care, ac-tionează ca un fel de frînă în calea promovării elementelor talentate de jos în sus, mai ales acum cînd va trebui să organizăm și echipe de rezerve-tineret. Fiecare club are ceva juniori, dar ei nu sînt de ajuns și

de aceea nevoia de a transfera ele-mentele talentate, existente pe plan local, devine imperioasă”

„ECHIPA NOASTRĂ A TRECUT PRINTR-O CRIZĂ PRELUNGITĂ”

ILIE OANĂ (Petrolul)

„Echipa noastră trece, sau mai bine-zis, a trecut printr-o criză pre-lungită. Cauza principală a slabei noastre evoluții în turul campiona-tului este legată, în special de vîrsta ridicată a cîtorva dintre jucători. Preocuparea noastră primordială se îndreaptă spre întinerirea lotului echipei. Acest deziderat îl realizăm destul de anevoios intrucît procesul de depistare necesită o largă pre-ocupare și, de cele mai multe ori, se face fără sorți de izbîndă, elemen-tele talentate corespunzătoare pri-mei divizii fiind rarissime. Ca un prim pas, vom apela la cîțiva ju-niori în care ne punem mari spe-raanțe.

În privința organizării jocului, nu ne-am putut atinge pe deplin scopul propus, căci, mulți jucători atunci cînd au fost introduși în formație nu s-au putut achita de sarcinile încredințate, sarcini cu care să se încadreze în ideea de joc precon-izată la începutul campionatului. Spre sfîrșitul turului pare-se că jucătorii au dat dovadă de mai multă înțe-legere. Au căutat să se achite mai conștiincios în jocul lor, să țină mai mult seama de indicațiile noastre. Ne vom îndrepta, în continuare, toa-tă atenția în această direcție și pen-tru returnul campionatului sîntem plini de optimism. Fostii titulari

Zaharia, Neacșu, Topșa, Marinescu, frații Munteanu etc., nu și-au putut găsi încă înlocuitori de aceeași va-loare, astfel că și randamentul e-chipei a scăzut treptat.

O mare importanță o are rezol-varea problemelor organizatorice care influențează direct, atît nega-tiv cît și pozitiv, activitatea echipei. Cu cit ele vor fi rezolvate mai ope-rativ, cu atît rezultatele pozitive vor ieși la iveală, și viceversa”.

ÎN PREGĂTIREA ECHIPEI ERAL — UBUL UNDE LUCRAȚI ?

DIFICULTĂȚI!”

agel roșu)

DROȘI „BLOCAȚI” ELE MICI”

namo Bacău)

Se pierd multe valori potențiale astfel !”...

mingi din material plastic, imperm-la-bile, care nu se îngreunează de apă sau cu noroi.

O altă chestiune, care ar trebui re-glementată o dată pentru totdeauna, este aceea a clarificării raportului fe-deratiei — club, în așa fel, încît nici unui din factori să nu-l stînjenească pe celălalt; dimpotrivă, amîndoi să statornicească o colaborare rodnică. În

felul acesta cred că s-ar ajunge, de exemplu, și la situația cea mai indicată ca atunci cînd un jucător este chemat la lot, antrenorul echipei sale de club să fie primul care să-și dea asentimen-țel, el cunoscîndu-l perfect atît calită-țile cît și deficiențele. În atare situație răspunderea nu fi purtată nu numai de antrenorii echipei reprezentative, ci și de toți antrenorii divizionari.

„DE CE SĂ NU AMENAJĂM COMPLEXE SPORTIVE BINE UTILATE UNDE ECHIPELE NOASTRE SĂ-ȘI DESĂVÎRȘEASCĂ PREGĂTIREA?”

ROBERT COSMOC (Universitatea Craiova)

„Mă ralieez părerilor celorlalți an-trenori privind necesitatea îmbună-tățirii actualului regulament de transferări (cred că este necesar unul numai pentru fotbal) ca și celei privind calitatea insuficientă a echipamentului și materialelor spor-tive. În altă ordine de idei, cred că F. R. Fotbal s-a gîndit foarte bine înființînd campionatul de rezerve-tineret. Pînă acum, numărul prea mic de jucători (numai 20) admiși prin regulamentul echipelor de di-vizia A, nu crea un stimulent în activitatea jucătorilor, antrenorii neavînd posibilitatea de a înlocui cu fotbaliști de aceeași valoare pe cei care s-au făcut vinovați de dife-rite abateri.

În această perioadă, care pentru returnul ce va începe în martie constituie o etapă de acumulări, apar — cel puțin la echipa mea — o serie de greutăți care frînează buna desfășurare a pregătirilor. Este vorba de lipsa unui teren cu zgură și a unei săli de sport bine utilizate. Pentru că acest lucru nu se poate rezolva imediat și pentru toate echi-pele, aș propune să se prevadă, în

una sau două localități, amenajarea unor complexe sportive unde echi-pele noastre să-și poată desăvîrși pregătirea la nivelul cerințelor în perioada de iarnă.”

„NU AVEM UN STADION CORESPUNZĂTOR”

ȘTEFAN COIDUM (Jiul)

„Dificultățile pe care împreună cu „secundul”, meu, medicul Vasile Frîculescu, trebuie să le învingem în această perioadă sînt destul de mari. De pildă, deși a fost nevoie

ca o serie de jucători să facă tra-tamente medicale, clubul nu a avut posibilitatea să-i trimită într-o sta-țiune balneo-climaterică. De altfel, probleme financiare, la Jiul, au exis-

Încercînd să concluzionăm răspunsurile tehnicienilor che-știonați, din capul locului trebuie să arătăm că o idee (legată de crearea campionatului de rezerve-tineret), se impune în mod special: REGULAMENTUL DE TRANSFERARI ÎN VIGOARE ESTE PREA RIGID, în sensul că foarte greu se poate face vehicularea jucătorilor de jos în sus, deși normal ar fi ca opreliștile să fie minime. (Paradoxal, adăugăm noi, foarte ușor un fotbalist care s-a epuizat poate ajunge din A în B sau C: clubul la care a activat îi dă cu ușurință dezle-garea și fotbalistul în cauză e liber să opteze pentru orice echipă dorește sau... îl dorește).

Tot în problema transferărilor, interesant să arătăm că an-trenorii unor echipe binecunoscute, ca Steaua sau Rapid, gă-sesc că e necesară o compensare a eforturilor făcute de o aso-ciație sportivă sau un club mai mic privind creșterea unui jucă-tor de valoare. În fond, acesta a cheltuit o anumită sumă de bani pentru a-l da tînărului fotbalist o anumită valoare; dacă această sumă, sub diferite forme, nu i-ar fi înapoiată, respec-tivă asociație sportivă sau club s-ar vedea, după un anu-nit număr de ani, în imposibilitatea materială de a mai crește alți jucători.

O altă problemă s-a ridicat cu mai multă tărie ca în trecut: LIPSA TERENURILOR DE ANTRENAMENT (Jiul, U.T.A., Uni-versitatea Craiova, Progresul) și a unei baze materiale de ca-litate. Aceasta din urmă vizează tot fotbalul nostru. Într-adevăr, din discuțiile purtate cu tehnicienii noștri reiese că o minge poate fi utilizată în bune condițiuni numai la două meciuri, că o pereche de ghețe se strică după cîteva partide. Numai acestea, reinnoite mereu, gîndiți-vă cit afectează — într-un sezon, doar — bugetul unui club!

PROBLEMA DREPTURILOR ȘI OBLIGAȚIILOR JUCATORI-LOR, ÎNCA NEREZOLVATA, continuă să stea și acum în cen-trul preocupărilor antrenorilor. Pentru că, pe drept cavînt, cu jucători care vor numai drepturi, luați — cum se spune — în brațe, atunci cînd au abateri, de conducătorii echipelor, trecîndu-se astfel peste opinia antrenorilor, nu pot fi învinse pie-dicile care stau în calea ridicării fotbalului nostru pe treapta dorită de toți cei ce-l iubesc. Inexistența statutului jucătorului generează toate aceste aspecte atît de puțin dorite.

Foarte interesantă, deși redusă ca spațiu, opinia antrenoru-lui Ion Bălănescu, din care răzbate dorința sinceră ca fotbalu-lui să i se creeze condițiile materiale de care are nevoie, pe măsura pretențiilor existente. Să adăugăm, în continuare, pă-rerea antrenorului craiovean Cosmoc privind pregătirea în co-mun a unora dintre echipele noastre de frunte, în complexe sportive utilizate după ultimele cerințe.

Considerăm că toate aceste probleme ridicate de antrenorii echipelor noastre din divizia A, și care s-ar putea concretiza în cîteva cuvinte în CARENTELE STRUCTURII ORGANIZATO-RICE ACTUALE DIN FOTBALUL NOSTRU, trebuie să fie grab-nic soluționate. De rezolvarea lor depinde în cea mai mare mă-sură îmbunătățirea activității fotbalului nostru.